

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 409/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Jozefom Gáplovským, advokátom, A. Kmeťa 358/2, Dubnica nad Váhom, proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. PB-13C/20/2019-448 z 19. mája 2025 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením okresného súdu č. k. PB-13C/20/2019-448 z 19. mája 2025 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozsudkom okresného súdu č. k. PB-13C/20/2019-277 z 3. októbra 2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11Co/19/2024-408 z 20. novembra 2024 bola proti sťažovateľovi ako žalovanému 1 zamietnutá žaloba o určenie žalobcu ako podielového spoluvlastníka k v žalobe špecifikovaným nehnuteľnostiam. Zároveň bol sťažovateľovi priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Okresný súd uznesením z 28. februára 2025 vydaným vyšším súdnym úradníkom zaviazal žalobcu povinnosťou nahradit' žalovanému 1 a žalovanému 3 trovy konania vo výške 9 951,98 eur na účet právneho zástupcu žalovaného 1 a žalovaného 3. Okresný súd vychádzal z § 10 ods. 1, 2 v spojení s § 13 ods. 2, 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Hodnotu sporu určil podľa hodnoty nehnuteľnosti, a to

na základe znaleckého posudku č. 62/2018 znalca Ing. Lučivjanského, ktorý bol predložený v konaní okresného súdu, ktoré je vedené pod sp. zn. PB-5C/22/2018.

4. Proti uzneseniu podal žalobca sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd napadnutým uznesením tak, že uznesenie okresného súdu z 28. februára 2025 zrušil. Vzhľadom na to, že podľa názoru okresného súdu je medzi stranami sporu sporná výška tarifnej odmeny, vyšší súdny úradník nepostupoval správne, keď vychádzal zo znaleckého posudku č. 62/2018, ktorý bol predložený v konaní vednom pod sp. zn. PB-5C/22/2018, v ktorom boli predložené viaceré posudky a hodnota predmetných nehnuteľností ešte nebola ustálená, keďže konanie nebolo právoplatne skončené. Zároveň podľa názoru súdu nemožno vychádzať ani zo znaleckého posudku č. 298/2017 znalca Ing. Žiačka. Oba znalecké posudky sú ešte z obdobia pred podaním žaloby vo veci samej, a preto súd v čase podania žaloby nemal predmetné znalecké posudky ocenené v rozhodnom čase tak, že by mohol vychádzať z ich hodnoty pri rozhodovaní o trovách konania.

5. Sťažovateľ nesúhlasí s napadnutým uznesením, ktoré považuje za arbitrárne a rozporné s ustálenou rozhodovacou praxou vo veci rozhodovania o trovách konania. Navyše vzhľadom na stručné zdôvodnenie je tiež možné konštatovať nezrozumiteľnosť, resp. riadnu nepreskúmateľnosť jeho odôvodnenia, a to najmä na minimálne právne zdôvodnenie úvah zákonného sudcu. Bol to práve žalobca, ktorý určil predmet a rozsah vlastníckeho práva, ktorým je určenie vlastníckeho práva. Rovnako je ničím nepodložené tvrdenie zákonného sudcu o nemožnosti použitia znaleckého posudku č. 62/2018, ktorý je riadnym znaleckým posudkom a ktorého hodnovernosť nebola žiadnym spôsobom spochybnená. Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že ten istý znalecký posudok bol základom pre výpočet trov právneho zastúpenia pôvodného žalovaného 2, o ktorých bolo rozhodnuté uznesením z 22. novembra 2023, proti ktorému žalobca sťažnosť nepodal. Tvrdenie zákonného sudcu, že predmetné uznesenie je pre súd irelevantné, nemá žiadnu zákonnú oporu, v podstate ide o skutkovo a právne nepreskúmateľné tvrdenie sudcu okresného súdu. Sťažovateľ taktiež poukázal na skutočnosť, že sporný znalecký posudok je z 25. novembra 2018, pričom žaloba bola podaná 13. júna 2019, teda v čase podania žaloby bol starý len o niečo viac ako 6 mesiacov. V tomto smere nemôže obstať obsah napadnutého uznesenia, pretože je rozporný aj s ustálenou súdnou praxou v obdobných veciach. V žiadnom prípade nemôže nastúpiť aplikácia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, ako tvrdil žalobca a ako sa s tým stotožnil zákonný sudca (aj keď to v uznesení nie je výslovne uvedené, avšak všeobecná úvaha sudcu sa ubera práve týmto smerom), keďže uvedené ustanovenie možno použiť len v prípade, keď hodnotu sporu nemožno vyjadriť v peniazoch, čo však nie je prípad žaloby o určenie vlastníckeho práva.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým zrušil uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom o trovách konania. Sťažovateľ považuje napadnuté uznesenie za arbitrárne a v dôsledku nedostatočného odôvodnenia aj nepreskúmateľné.

7. Ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého rozhoduje o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Jeho zmysel a účel je v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže

byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale rovnako je aj úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci výkonu im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Subsidiárny vzťah právnych prostriedkov ochrany základných práv a slobôd priznaných zákonom a ústavnej sťažnosti je vyjadrený aj v texte § 132 ods. 1 a 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Ústavný súd po preskúmaní napadnutého uznesenia konštatuje, že dôvody, ktoré sťažovateľa vedú k názoru o porušení označených práv napadnutým uznesením okresného súdu, zakladajú dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie. Okresný súd síce spochybnil použitie znaleckého posudku, ktorý bol predložený v inom konaní okresného súdu, a špecifikoval dôvody, pre ktoré ho nie je možné použiť pre účely výpočtu trov daného konania, avšak nemožno súhlasiť s názorom sťažovateľa, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že by bola definitívne vyvrátená aplikácia § 10 ods. 2 vyhlášky, ktorá by mala za následok pri výpočte trov konania aplikáciu § 11 ods. 1 vyhlášky. Okresný súd taktiež nevyslovil žiadne definitívne právne závery, ktoré by s konečnou platnosťou určovali hodnotu sporu.

9. V dôsledku uvedeného možno konštatovať, že ďalší priebeh sporu nie je zaťažený žiadnou ústavne relevantnou vadou, ktorá by nebola napravitel'ná v ďalšom konaní, keďže okresný súd nevyslovil také závery, ktoré definitívne predurčujú výsledok rozhodovania o výške trov konania. Okresný súd je napokon oprávnený svoje právne názory právne modifikovať vo svojom prípadnom ďalšom rozhodnutí o sťažnosti proti uzneseniu o trovách konania, ktoré bude na základe napadnutého kasačného rozhodnutia opätovne vydané vyšším súdnym úradníkom.

10. Vzhľadom na to, že aktuálne poskytuje ochranu základným právam sťažovateľa okresný súd, pričom možnosť sťažovateľa predostrieť svoje argumenty v ďalšom konaní nie je obmedzená, ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu